

РЕШЕНИЕ

№ 1994

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12043** по описа за **2020** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63 от ЗАНН.

Делото е образувано по повод касационна вх. № 39109 от 11.12.2020 г. по описа на Административен съд – София град /АССГ/ и вх. № 21061405 от 17.11.2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от С. В. В. срещу Решение от 23.10.2020г., постановено по НАХД №7268 по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение /НО/, 8-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-027211 от 27.12.2019 г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел "Пътна полиция", с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 лева за нарушение и на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховане /КЗ/.

С депозираната жалва се твърди, че решението е немотивирано, постановено при съществено противоречие на материалните разпоредби и нарушение на съдопроизводствените правила. Твърди, че въззивният съд не е обсъдил и не е взел в предвид изложените пред него с жалбата доводи. Твърди, че автомобилът е придобит на името на съпругата му и следователно е съпругеска имуществена общност, поради което той също е собственик и неправилно е санкциониран на основание чл. 638, ал.3 от КЗ. Пред СРС е представил Удостоверение за сключен граждански брак и Удостоверение от регистъра на имуществените отношения, които не са обсъдени от състава. Иска се отмяна на съдебния акт и отмяна на издаденото наказателно

постановление. В хода на съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба-Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ю., счита жалбата за неоснователна и недоказана, поради което не следва да бъде уважена.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна е установено, че касаторът е санкциониран за това, че на 15.11.2019г., около 01.10 ч, в [населено място] по [улица]с посока на движение от бул.Е. и Х. Г. към ул.Околовръстен път В. управлява моторно превозно средство - лек автомобил марка „БМВ 525“, с рег. [рег.номер на МПС] . При проверка от свидетеля П.К. и колегата му П. П. – служители ОПП - СДВР е установено, че управляваното от В. моторно превозно средство няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Към момента на проверката водачът не представил валидна застраховка гражданска отговорност.

П. П. съставил на водача – С. В. АУАН, като в него описал подробно мястото на извършване на нарушението, водача на процесния автомобил, чия собственост е той и фактите, свързани с осъществяването на възприетото нарушение. Същото свидетелят квалифицирал като такова по чл.638 ал.3 КЗ.

Актът е връчен на водача на превозното средство, като същия не отбелязал в акта възражения.

На 27.12.2019 г. е издадено процесното НП, с което при идентична фактическа обосновка на соченото нарушение и съответна правна квалификация на С. В. е наложена глоба на основание чл.638 ал.3 КЗ в размер на 400 /четирисотин/лв..

Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя.

Въз основа на установеното от фактическа страна въззивният съд е приел, че АУАН е съставен, а НП – издаден, от съответния компетентен орган, като не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на административнонаказателното производство и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Съставът на съда е посочил, че в съдържанието на наказателното постановление и АУАН ясно, точно и в пълнота е описано какво е извършил жалбоподателя – въведени са време, място на нарушението, както и в какво конкретно фактическо действие/бездействие се е изразило то – липса на валидно сключена задължителна застраховка към момента на управление на моторното превозно средство, която не е представена на контролния орган. В синхрон с фактическите конструкции на описаното нарушение е посочена и нормата, обуславяща реализиране на отговорността му. В Наказателното постановление наказващият орган е индивидуализирал както словесно, като точно е посочил фактическите презнаци на нарушението, така и неговата правна квалификация. Съдът посочил, че наложеното с наказателното постановление административно наказание - глоба в размер на 400лв. е

законосъобразно и правилно, изцяло съобразено с нормата на приложимия закон, поради което не следвало да бъде редуцирано. С тези мотиви, въззивният съд потвърдил издаденото НП.

Така постановеното решение е неправилно .

Възраженията на касатора са основателни, настоящата инстанция ги споделя, за което излага следните съображения.

Съгласно на чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ на лице което притежава МПС, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага глоба от 250 лева, а съгласно, ал. 3 лице, което не е собственик и управлява МПС, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лв.

В случая неправилно на С. В. е наложена глобата, предвидена в нормата на чл. 638, ал. 3 от КЗ, след като от събраните по делото доказателства се установява, че той е съсобственик на лекия автомобил. Водачът е изложил съображения пред въззивната инстанция в тази насока, но те не са взети в предвид от нея, както и не са обсъдени. Този автомобил е регистриран като собственост на П. А. В., с която водачът е сключил граждански брак на 27.03.2011г., видно от представеното по делото удостоверение за сключен граждански брак серия ПЛАБ, № 110070, издадено на същата дата. След като лекият автомобил е закупен по време на брака, съгласно нормата на чл. 21, ал. 1 от СК, той е съпругеска имуществена общност, независимо на чие име е придобит. Ето защо, след като касаторът е съсобственик на лекия автомобил, който е управляван без сключена застраховка гражданска отговорност, то неправилно е санкциониран на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ, вместо по чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ. Доколкото в двете санкционни норми са предвидени административни наказания за две различни нарушения, с две различни форми на изпълнителното деяние (в алинея 1 - не изпълни задължението да сключи застраховка, а в алинея 2 - управлява МПС без застраховка), то в хода на съдебното производство не би могла да бъде извършена преквалификация, тъй като се променят фактите, и на лицето да бъде наложена санкцията предвидената за собственик на МПС, който не е изпълнил задължението си да сключи изискващата се задължителна застраховка, в каквато насока са възраженията на касатора. Все пак, настоящият съд намира за необходимо да отбележи, че на място актосъставителят няма как да "гадае" дали автомобилът е в режим на СИО или не. Това вероятно налага снемане на повече информация на място от водача, която да се вписва в АУАН. Но, обективно, при тази законодателна уредба и разграничението на собственик и водач, в настоящия случай санкционираното лице има качеството на собственик, спрямо който е приложима хипотезата на алинея 1 на чл. 638 от КЗ.

По изложените съображения настоящият състав приема, че касационната жалба е основателна. Въззивният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, IX – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 23.10.2020 г., постановено по НАХД № 7268/2020 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 8-и състав и вместо него постановява
ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 19-4332-027211/27.12.2019г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел "Пътна полиция".

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.